

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egy eszám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtéért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadóhivatal: K.-Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

A béke.

Eloszolt a köd, tiszta a láthatár. Az égboltozat derűs sugarai melegítik meg az atmoszférát és kigyulnak az örömtűzek a Kárpátok bérczein, az Alföld rónáin.

Mily esodálatos fordulata a helyzetnek, mily meglepő eredményei az újabb alakulásnak! Az idegen, ki hetekkel, hónapokkal ezelőtt Magyarországon járt és tudakozódott a gyász és kavarodás okairól, melynek Magyarország akkor színhelye volt, ma talán reá sem ismerne erre az országra, olyan nagy a változás, oly mindent átalakító volt a fordulat. Az események forgataga gyorsan tör magának utat, alig vagyunk képesek azt nyomról-nyomra követni.

A Bánffy-kormány bukása, a Széll-miniszterium installációja, az obstrukció leszerelése, az elnökválasztás, az indemniti javaslat tárgyalása, a disszidensek visszatérése a szabadelvű pártba, a nemzeti párt felosztása, Apponyiéknak egyesülése a szabadelvű párttal, mindezek az események oly kaleidoszkopszerű gyorsasággal mentek végbe, hogy inkább álmunknak, mint valóságnak tűnik fel az egész. Pedig valóság és nem álom az, ami történt.

A disszidensek és a nemzeti pártiak egybeolvadtak a kormánypárttal és most Széll Kálmán a szabadelvűpárt nevében, de az új jövevények támogatásával fogja megvalósítani nagyszabású programját.

Az új miniszterelnök programja, melyet a szerdai ülésen költői emelkedett-

ségű szép beszédben fejtett ki, nemcsak a parlamentben, de az egész országban örömet és tetszést keltett. És valóban ez a kormányprogram méltó arra, hogy a hazafiak pártkülönbség nélkül örömmel, rokonszenvvel fogadják.

Az 1867. XII. t.-cz.-nek Széll Kálmán által való értelmezése már magában véve oly tett, mely a Deák-korszak legszebb tradícióira emlékeztet. Épp oly becses az, amit Széll Kálmán az általa követendő kormányzati szellem irányáról és mivoltáról mondott. E szavak hallatára, mintha valami friss, tavaszi szellő csapta volna meg arcunkat és álmélkodva kérdezzük: vajjon mindaz, amit Széll Kálmán a politikai erkölcsök regenerálásáról mondott, csakugyan megvalósítható-e? Kívánjuk, hogy úgy legyen. Kívánjuk, hogy mindaz, amit Széll Kálmán nemes lelke átérz és amit fenkölt elméje kontemplál, csakugyan megvalósuljon a nemzet üdvére.

A legnagyobb bizalommal és elismeréssel szólhatunk Széll Kálmán agrárius programjáról, mely, ha megvalósul, Széll Kálmánnak örök dicsőséget, az országnak pedig kimondhatatlan hasznot fog hozni. Ily nyíltan, ily határozottsággal még nem nyilatkozott magyar miniszterelnök az agrárius érdekek védelmének szükségeségéről. A miniszterelnök ur az összes kormányzati ágakat, a társadalmi erők összességét, a magyar agrikultúra támogatására és fölkarolására akarja szerződteni. Ez igazán nagy szó, valóban nemes elhatározás, méltó a legjobbak elismerésére. Mert ámbátor e lap hasábjain min-

dig hangoztattuk és hangoztatni fogjuk a jövőben is, hogy pártolnunk kell az ipart és kereskedelmet, mégis nyíltan kijelentjük, hogy a mezőgazdaság védelme ennek az országnak legtöbb érdeke és legnagyobb szükséglete.

E kérdés részletesebb megvitatásába ezúttal nem bocsájtkozunk annál is kevésbé, mivel Hegedüs Sándornak kereskedelemügyi miniszterré való kinevezése teljes garancia arra nézve, hogy a mezőgazdaság csak önmagáért és mint önért, nem pedig az ipar és kereskedelem hátrányára, részesül majd ily kiváló támogatásban.

Amiket Széll Kálmán a munkarendről, a külügyi politikáról, az Ausztriával és Horvát-Szlavonországgal való kiegyezésről és a véderőről mondott, mindazt helyesnek és követendőnek találjuk. Ép oly kevésbé képezheti ellenzés vagy kritika tárgyát a pénzügyekről, a kongruáról és a katolikus autonómiáról, az igazságügyi reform-törekvéseiről, a viczinálisokról és inkompatibilisokról mondott nézetei.

A közigazgatás államosítását célzó reformtervei pedig bizonyára általános visszhangra találnak majd az egész országban.

És nevezetes az is, amit Széll Kálmán a nemzeti politika tartalmáról és irányára mondott. Ő is egységes nemzeti államot és társadalmat akar létesíteni e hazában, még pedig a szabadelvűség és a tolerancia eszközeivel.

Amidőn tehát örömmel és teljes bizalommal üdvözljük Széll Kálmán kor-

TÁRGZA.

A tréfa vége.

Várszeghy Bálint dúsagzag aggregény volt. Daliás alakján, erőteljes duzzadó tagjain meg sem látzott, hogy már az ötvenes éveket tapossa.

Háztartását Déry Mihályné, egy még javakorabeli esinos, rendszerető özvegy vezette, aki ugyan csak nagyot nézett, midőn Várszeghy születése napján, melyet eddig mindig rokonai: a takarékpénztári igazgató és a kir. tanácsosné családja körében szokott eltölteni, kijelentette, hogy: nem megy sehová, hanem otthon marad.

Várszeghy agyában egy terv érlelődött meg. Elhatározta, hogy megtréfálja rokonait. A terv az volt, hogy itthon maradván napon, rokonait kényszeríti, hogy őt meglátogassák és ha eljönnek Déryné úgy fogja nekik bemutatni, mint menyasszonyát.

A terv tehát megvolt, de vajjon mit szól e tréfához a derék Déryné? A jó asszony ilyen dologba nem értette a tréfát.

„Legjobb az egyenes út” — gondolá Várszeghy és rövid kerülgetés után előadta tervét hűségese gazdaasszonyának.

Déryné elhalványodott, majd sötét pir borítá el arcát, végre pedig könyekre fektett.

— Nagyságos ur, — mondá zokogva — ha öreg napjaira csörgő sípkát akar a fejére tenni, ám tegye, de én nem adom magamat oda ily komédiához.

— De kérem, Déryné; hát olyan irtózatoss dolog lenne néhány óráig az én menyasszonyomként szerepelni? Hiszen hányszor mondotta ön, hogy még egészen türethetően nézek ki...

— Igaz; de akkor még nem tudtam, hogy ily kegyetlen tréfát fog velem üzni.

— Hiszen én csak a rokonaimat akarom próbára tenni.

— És ahoz Déryné egészen jó, ugy-e? zokogta a gazdaasszony. Hát azért ápoltam én a nagyságos urat tíz éven át...

— De lelkem, Déryné, ne fogja föl a dolgot ilyen tragikusan. Ne rontsa el a tréfámat, melyen mindannyian szívből fogunk nevetni. Már szinte látom a hosszú arcokat, melyet eljegyzésem hírére vágni fognak. Mi pedig, kedves Déryné, maradunk a régiiek. Hogy végrendeletemben nem fogok magáról megfélekezni, az bizonyos mert hiszen mindig hűséggel és odaadással viselte gondomat...

— Ne beszéljen a nagyságos ur a halálról, hisz még oly jó erőben van. Agyon busulnám magamat...

Várszeghy arcára e szavak hallatára kedélyes mosoly ült. Mintha szívet hirtelen egy napsugár melegítette volna föl. Jól esett tapasztalnia, hogy mégis van egy lény, aki hozzá őszintén vonzódik és koporsójára igaz könyeket hullatna...

* * *

A nagybácsi otthon maradt és Déryné pompás lakomát készített. Az igazgatóék és tanácsosok azonban, látva, hogy a kedves rokon nem jön nyugtalanok lettek és Ernő, az unokaöcsése, az igazgató ur gigerli fia, nyomban ott termett, hogy megtudja, mi történt a nagybácsival. Talán megbetegedett és szavaiban mintha több lett volna az öröm, mint az aggodalom.

Kutya bajom, Ernő öcsém; mond meg ezt otthon mindenkinek. Különös okom van ma itthon maradni, ugy-e Déryné?

Ernő elbeszélte otthon a különös fogadtatást és csakhamar az egész rokonság ott volt a nagybácsinál.

Az igazgató ur édeskés arccal bizonyítgatta, hogy mennyire örül, hogy a „kedves sógor” nem beteg. Az igazgatóné elragadó mosollyal nyújtott át egy „saját himzésű” papucset. A kir. tanácsosné pedig két leányával „saját szövésű” gyapot ujjast adott át a nagybácsinak, kérve, hogy óvakodjék a meghűléstől.

mányzati programját, azon reménynek adunk kifejezést, hogy nemsokára megismertet bennünket nemzetiségi és szociális politikájával is. E kérdésben való állásfoglalás elől a magyar politikusoknak nem szabad többé kitérni.

S ha Széll Kálmánnak sikerül megvetni az alapját egy céltudatos, nemzetiségi politikának, még nagyobb érdemeket szerez ezáltal magának az ország körül, mintha megvalósítja a közigazgatás államosítását.

Országgyűlés.

1899. márc. 8.

I.

A képviselőház mai ülésének elég változatos programja volt. Még a folyosón is volt érdekesség. Megjelent Apponyi Albert gróf és új pártbarátaival diskurált. A legújabb kormánypárti élénk beszélgetésbe morúlva lehetett látni a legregibb, Tisza Kálmánnal.

Az ülés kezdetén Dániel Gábor alelnök elnökölt, de délből átvette a helyét Perczel Dezső, minthogy a két alelnök ma Bécsbe utazott tisztelegni a királynál.

Az ülés elején bejelentették Bánffy b. főudvarmesterré történt kinevezését, mit a Ház élénzessel vett tudomásul. Ezután bejelentették a mandátumról való lemondását, a mi az ellenzéknek tetszett...

Rövid vita után, a melynek keretében Széll Kálmán miniszterelnök általános helyeslést keltő tanulságos beszédet tartott, mellőzték Polónyi Géza a quota-döntésre vonatkozólag még az obstrukcióról maradt indítványát.

A Rakovszky István mentelmi ügyével azonban ma sem végezhettek. Kubinyi Árpád indítványt nyújtott be, mely szerint az ügy visszaadandó új jelentéssel véget a mentelmi bizottságnak. Gajári Ödön okos beszédben ervelt a bizottság régi álláspontjának fontartása mellett, de a többség a Kubinyi javaslatát fogadta el, Gajárié mellett a kormánypárt régi harcosai szavaztak.

A gazdasági provizorium tárgyalását is megkezdték ma, de folytatását holnapra halasztották.

Az ülés végén a nemes-ócsai választás tárgyában interpellált a szélsőbal nagy zaja közt Kubik Béla és Pichler Győző, Széll Kálmán, mint belügyminiszter, megnyugtatta az interpellálókat, hogy az ügyet meg fogja vizsgáltatni.

II.

A kiegyezési provizoriumról szóló törvényjavaslat vitáját folytatták ma a képviselőházban.

— Bella és Ilona — mondá — óhajtották volna Önt, kedves nagybácsi, egy négykezes darabbal meglepni. De ön nem jött el, itt pedig nincs zongora. Az igaz, hogy a mienk is rozsozott már, de hát: meg kell elégedni olyannal, a milyen van... — Mondd csak, öreg, — szólott az igazgató — mit jelentsen Ernőnek mondott homályos ezúlszód? Várszeghy arca kedélyes kifejezést öltött és így szólott:

— Kedves rokonaim. Ragaszkodástok mélyen megihat. Épen ezért kétszeresen örvendenek, hogy olyasmit közölhetek veletek, a minek ti bizonyára szívből fogtok örülni.

A rokonok feszült várakozással lesték Várszeghy szavait.

— Déryné asszony, mondá Várszeghy a terembe jelenlevő gazdaasszonyának, kérem, foglaljon helyet itt mellettem.

Déryné vonakodva engedve a kérésnek, a rokonok pedig a bámulattól megdermedten szemléltek a történeteket.

— Emeljétek poharatokat, kedves rokonaim és koczsintatok velem az én kedves menyasszonyom: Déryné asszony egészségére. Beleuntam a magános életbe. Megházasodom.

Általános rémkiallás volt a felelet.

Az igazgatóné leöntötte a selyemruháját, a ta-

A mai vita Benyovszky Sándor gróf fölszólásával kezdődött. Ugy ő, mint az utána következő Polezner Jenő, az önálló vármegye gondolatától föllekesedve, ennek propagálására fordították szónoki erejüket, tetszést keltve a pártívek közt. Érdekesebb és több helyen hatásos fordulatokkal szólott a kérdésről Barta Ödön, aki a kormány álláspontjáról több fölvilágosítást kért és beszédében többször vetette föl azt a kérdést, hogy mi lesz a quotával?

Széll Kálmán miniszterelnök, bárha a vita még nem záródott, részletesen nyilatkozott a kormány álláspontjáról a kiegyezési ügyekben. Mindenképen ugyanaz az álláspontja, ami a Bánffyé volt, amikor a provizorium kérdése napirendre került.

— A kiegyezést megcsináljuk közös alapon, ha lehet, önálló rendelkezéssel, ha kell.

A volt nemzeti párt padjainak sorából helyeselték és éljenek. Ugyanott történt ez ahonnan ugyanily tartalmu nyilatkozatot Bánffytól nem akceptáltak.

Még Polónyi Géza szólalt föl szintén az önálló vármegye mellett és ő már fölemlítette, hogy a kormánynak csak a közös vármegye lehet a programja, mert az önállóság a függetlenségi párté, s ha azt kell csinálni, akkor a függetlenségi párt hivatott arra.

Széll Kálmán Polónyi zavaira is reflektált. Barta Ödön személyes jellegű fölszólalásai kölesönöztek még élénkséget a mai vitának, amelylyel azonban a kiegyezési provizoriumot még nem intézhették el, hanem a tárgyalás folytatását holnapra halasztották.

Gábor Áron siremléke.

Bereczk város intelligenciája körében a napokban egy üdvös mozgalom indult meg, melynek célja az, hogy Gábor Áron nemzeti hősünknek emlékét szülő városában egy emlékszoborral örökítsék meg. A f. hó 2-án tartott alakuló gyűlésről felvett jegyzőkönyvet, a hazafias ügyre való tekintettel közöljük s előre is felhívjuk a közönség figyelmét rá. A jegyzőkönyv szövege ez:

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Bereczkben, 1899. évi március 10-én 2-ik napján a bereczki községi jegyző által. Gábor Áron székely ágyúhősnek a bereczki piac-téren felállítandó emlékszobor ügyében összehívott értekezlet ülésében jelen voltak: Nagyságos Bálint László t. kanonok és főesperes, Balás Pál községi jegyző, Dr. Sándor Sándor körorvos, Darkó Gábor kir. erdőgondnok, Finta János postamester, Szini Albert gyógyszerész, Farkas Ignác községi bíró, Lajos Balázs segédlelkész, Gligor Ferencz állami elemi igazgató-tanító, Wallachy Károly, Györbíró István, Khell Bogdán, Bogdán Sándor, Mikó Sándor, és Pénzes Lázár urak.

nácsonné elájult, Ödön urfi azt mormogta, hogy „vén bolond.” Csak az igazgató ur nem veszté el a hidegvérét és így szólott:

— Nem hihetem, hogy öreg napjaidra komolyan akarod a gyermekes lépést elkövetni.

— És ha igen? — Akkor gyámság alá kell, hogy helyeztesünk.

— Ugy van, gyámság alá, sipíták a hölgyek. Várszeghy megelégedetten intett Dérynének, a ki azonban nem tűrtöztethette tovább magát és így szólott:

— No ugyan, szép társaság. Tudják meg, hogy ez az egész dolog csak tréfa. Várszeghy ur tréfája. Eszében sincs neki a házasság. És én még ma elmegyek innét, mert nem akarok az önk gyunyjának céltáblául szolgálni. Éljen boldogul Várszeghy ur! Én azonban házamban nem maradhatok tovább.

— Boldogságot kíván ön nekem? ingerkedett Várszeghy, Déryné, ki menni akart, visszatartva. Maradjon itt, Déryné, mondá, maga mellé ültetve a nőt. Kedves jó Déryné, önnek arany szíve van. Tíz évig volt a házamban és igazi értékéről csak ma győződtem meg. Önnek az enyémnek kell lennie. Ez lesz az én boldogságom. És most, tisztelt jó rokonok: ajánlom magamat — az esküvőig.

A tréfából komoly valóság lett és boldog házasság.

Futó Mihály.

I.

Balázs Pál jegyző ur üdvözli a jelen levőket és előadja az értekezlet fontosságát, vázolja röviden Gábor Áron érdemeit és hogy ezek az utókor részére is meglegyenek öröklítve, javasolja, hogy Gábor Áronnak szülő városa piacán állíttassék egy emlékszobor országos gyűjtés alapján, hogy ez pedig keresztül vihető legyen alakuljon meg egy szobor bizottság, mely ezen fontos ügyet vezesse, és ennek kivitelt előmozdítsa.

II.

A jelenlevők ezen előterjesztést nagy lelkesedéssel elfogadják, és Nagyságos Bálint László ur kanonok főesperes Urat a megalakulandó szobor bizottság elnökének egyhangulag kikiáltják.

III.

Nagyságos Bálint László kanonok Ur megköszönve a bizalmat ezen fontos állást elfogadja és örömeinek ad kifejezést, hogy ennek keresztülvitelére éppen neki jut az oroslán rész, ki annyi tisztelettel és kegyelettel viseltetett mindig az elhunyt hős és annak hozzá tartozói iránt, csak arra kéri a jelenlevőket, hogy melléje mint kiegészítőket jó erőket válasszanak be kik az ügy iránt szívvel lélekkel érdeklődnek és hogy a szobor bizottság tisztikara teljes legyen felhívja a jelenlevőket, hogy válasszanak meg egy jegyzőt, pénztárnokot és ellenőrt, mivel pedig megeshetik, hogy roppant elfoglaltsága nem engedik meg mindig a szobor bizottsági gyűléseken való elnöklését, kéri még egy alelnök megválasztását is.

IV.

A Nagyságos elnök Ur eme előterjesztésére Dr. Sándor Sándor jegyzővé, Bogdán Sándor pénztárnokká, Finta János ellenőre és Balás Pál ur alelnökké egyhangulag megválasztattak, kik ezen tisztüket el is fogadták.

V.

Nagyságos elnök Ur így a szobor bizottság tisztikarát megalakultnak nyilvánítja ki és felhívja a jelenlevőket, hogy jelöljék ki a bizottsági tagokat, de nem csak a jelenlevők közül és jelenlevőket, hanem kik távol vannak ugyan de Bereczk szülöttjei vagy eme város diszpolgárai.

VI.

A szobor bizottságba bevasztatnak: Wallachy Károly, Szini Albert, Györbíró István, Darkó Gábor, Farkas Ignác, Gligor Ferencz, Mikó Sándor, Khell Bogdán, Pénzes Lázár, Kónya Mihály, Lajos Balázs bereczki lakos urak, továbbá Fejér Károly kir. járásbíró, Dr. Fejér Kálmán orvos és Dr. Neuman Ármin országos képviselő, valamint Gyárfás Győző kir. főmérnök, utóbbi kettő mint Bereczk város diszpolgárai.

VII.

Elnök Ur ezzel a szobor-bizottságot teljesen megalakultnak nyilvánítja ki, és miután úgy véli, hogy talán a jelenlevők közül egy sincs ki ily dolgokban ököletesen jártas volna, felhívja

a jelenlevőket jelöljenek ki egy bizottságot, mely hivatva legyen a további korrekt eljárást ebben jártas szakközlegektől meg tudni és a legközelebbi gyűlésen előterjeszteni.

IV.

A kellő információk beszerzésére megbízottak: Nagyságos Bálint László elnök és Dr. Sándor Sándor jegyző urak.

Ezzel a jegyzőkönyv bezártott és aláíratott.

Bálint László, s. k.

t. kanonok, kerületi főesperes mint a Gábor Áron szobor bizottság elnöke,

Dr. Sándor Sándor s. k.
mint a szobor bizottság jegyzője.

Az E. M. K. E. egy havi élete.

(Folytatás.)

Népkönyvtárak és népdaloskörök. Orsz. muzeum és könyvtár-bizottság útján a vallás- és közoktatásügyi miniszter által a népkönyvtárak segélyezésére engedélyezett 500 forint segély felhasználásáról elszámoltunk, egyben jövőre 1000 forint engedélyezését kértük. Népkönyvtári könyvek beszerzése ügyében „Franklin-Társulat” és Ráth Mor könyvkiadó cézegektől az Emke népkönyvtári könyvjegyzékben foglalt könyvekből 15-15 példányt megrendeltünk, — Erdő-Szengyel (M.-Tordam.), Homoród Hévíz (N.-Küküllőm.), Kibéd (Maros-Tordam.), M.-N.-Somor (Kolozsvarm.), Mező-Bánd és Mez-Sámsond (Maros-Tordam.), Muzsna (N.-Küküllőm.), N.-Szeben (ev. ref. énekkar vezetősége), Somogyom (Kis-Küküllőm.), Torboszló (M.-Tordam.) községeket a kért Emke-népkönyvtárak megszavazásáról értesítettük. — Bégyoni Emke olvasó- és daloskör be-terjesztett Alapszabályai megerősítve a Torda-Aranyosmegyei választmány útján visszaküldtek. — Puskás Lajos, ref. lelkész értesített, hogy a bodolai Emke népkönyvtárnak Nyénre áthelyezését az irod. szakosztály javaslata alapján a választmány nem engedélyezte. — Ocsó József, a borbói Emke-népkönyvtár könyvtárnoka kérésére a kiadott népkönyvtári könyvekről a jegyzéket ismételtelen megküldtük. — Kis-Kapus (Nagy-Küküllőm.) községben alakult dalegylet Emke-daloskörre öhajtván alakulni, kérésére megküldött az Emke-daloskört Alapszabályok egy példányát a további támogatásról felvilágosítottuk. — Somkerek áll. iskola gondnoksága kérésére megkerestett Bölöny József, a kolozsvári nemzeti színház intendánsa, hogy a Nemzeti színháznál esetleg rendelkezésére álló hasznavehetetlen színpadi oldalfalak és előfüggöny diszkrét részletek a nevezett iskola műkedvelő társulatának ajándékozassanak. A postaköltségeket az Emke fedezi. — A kir. központi statisztikai hivatal felhívására a magyarországi Tiszti cím- és névtára részére a beküldött kefelevonatát kiigazítva visszaküldtük.

Segélyek folyósítottak:

1. A Brassóvármegyei választmány területén folyó évre esedékes segélyek fejében Vajna Gábor dr. ügyvéd, elnök kezeihez Brassóba:

a) a brassói ev. ref. egyházközség részére III-ik részletül 200.—
b) a brassói ág. ev. magyar egyház papja és tanítója részére X-ik (utolsó) részletül 200.—
c) a brassói alsóbb kereskedelmi iskola számára X-ik (utolsó) részletül 200.—

Összesen: 600 forint

2. A Gyergyóvidéki fiókkör területén esedékes járadékok fejében Ferenczy Károly főesperes, plebános, elnök kezeihez Gyergyó-Szent-Miklósról:

a) a gyergyó-tölgyesi r. kath. leányiskola tanítónője, Rösler Janka részére a folyó évre kivételesen újlag megszavazott járadék folyó év első felére terjedő részletében . . . 150.—
b) a borszéki r. kath. lelkész, Bartalis Szerefin részére Gyergyó-Bélbör község lelki gondozásáért utátalány címen a folyó évre 100.—
c) a gyergyó-tölgyesi r. kath. körlelkész Balogh Lajos részére Gyergyó-Békás község havonként egyszeri meglátogatásáért a folyó év első harmadára 50.—

Összesen: 300 forint

3. A Torda-Aranyosvármegyei választmány területén folyó év első felére terjedő járadékok fejében Sándor Kálmán kir. ítélőtáblai bíró, alelnök kezeihez Tordára:

a) a mező-szengyeli római katolikus leányiskola számára 150.—
b) a szindi unit. tanító, Jánosi Pál részére 75.—
c) a topánfalvi r. kath. körlelkész, Lestyán Lajos részére 50.—

Összesen: 275 forint

4. A Hunyadvármegyei választmány területén folyó év első felére esedékes segélyek fejében Apáthy Árpád dr., m. árvaszéki ülnök, pénztáros kezeihez Dévára:

a) a petrozsényi óvó számára X-ik részletül 125.—
b) a dévai áll. reáltanoda tápintézeténél Knopf Aladár VIII. osztályu tanulóiért 75.—
c) az algyógyi áll. iskolai munkatanítónő részére X-ik első félévi részletül . 50.—
d) a hosdái ref. munkatanítónő részére XX-ik félévi (utolsó) részletül . . 25.—

Összesen: 275 forint

(Folytatása következik.)

Ujdonságok.

— **Kinevezés.** A belügyminiszter Háromszék vármegyében a léczfalvi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé Kiss Sándor nyug. tanítót nevezte ki.

— **Időjárásunk** néhány nap óta egészen tavaszi jellegűt öltött. A felhőtlen égről melegen süt a márciusi napsugár s ennek hatása alatt a fagyott föld engedni kezd sőt a napos oldalakon megjelentek az első fűszálak is. A hőmérő nappal 10–12 C. fok meleget mutat árnyékban, de éjjelenként még gyenge fagyok vannak.

— **Mikor lesz a püspökavasztás?** Az erdélyi ev. ref. egyház kerületben megürit püspöki szék betöltése szőnyegre került az ev. ref. püspöki hivatalban. A püspökavasztás ügyében tárgyalta Bánffy Dezső báró egyházkerületi főgondnok. A püspöki állás betöltése napját, kormányzó főgondnoki jognál fogva, ápr. 18-án tartandó rendkívüli közgyűlésre tűzte ki. E gyűlésnek a választás egyetlen tárgya leendő. A rendes évi közgyűlés napját május hó 25-ére tervezi. E gyűlési napok felett ha az igazgató tanács is megállapodik, a gyűlések helye és ideje valószínűleg is közzé lesz téve.

— **Azon valótlan hírrel szemben,** hogy az Erzsébet árvaháznál feketehimlő járvány volna, a közönség megnyugtatóra kijelentem, hogy ott feketehimlő nem volt; három esetben volt egyszerű kanyaró betegség; de most himlő vagy más járványos beteg nincs. Bartók Károly polgármester.

— **Megtérés.** Kézdivásárhelyi születésű, most Csik-Szentmártonon lakó Szabó Áron f. év február 23-án az ev. ref. felekezettől ősei hitére a kath. egyház kebelébe visszatért. Az átvételt Buzás Mihály t. kanonok, főesperes, plebános végezte lelkes beszéd kíséretében.

— **Brassói színészet.** Tiszay Dezső május hó elején Brassóba megy jelenlegi miskolci társulatával. Tiszai már alá is írta a szerződést, amely öt hat hétre a szászok városához köti, hova Dezső fog menni társulatával. Tiszaynak, nem lesz rossz dolga Brassóban, mert az ottani magyar közönség már több mint egy éve nem élvezett magyar szín-előadásokat s mivel eddig is 3000 forint van már együtt mint bérletösszeg. Tiszay a remélhető jó üzlet mellett még nemes hazafiságot is fog gyakorolni, ha a magyar színészetnek Brassóban dicsőséget szerez.

— **Nyilvános-köszönet.** A Rétaý és Benedek czég (Budapest, IV. Lipót utca 21.) háromszékvármegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézetünk kápolnájának 14 drb. 56 forint értékű szt. képet, a keresztutat ajándékozván, sietünk e nagylelkűségért és áldozatkésztségért a nyilvánosság terén is őszinte köszönetet mondani. A háromszékvármegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet nevében. Kézdi-Vásárhely, 1899. márcz. 9. Bárá Szentkereszt Stephánia, elnök. Martzi Ferencz, jegyző.

— **Márczius 15-iki ünnepély.** A k.-vásárhelyi m. kir. állami polg. fiúiskolai önképzőkör az

1848. márcziusi dicső nap évfordulóján d. e. 9 órakor az áll. polg. fiúiskola helyiségében ünnepélyt tart, melyre az érdeklődőket és a szülőket hazafias tisztelettel meghívja a rendezőség. Az ünnepély műsora: 1. Hymnusz: éneklí az ifj. dalkar. 2. Megnyitó beszéd, tartja: Erdély Károly polg. isk. igazgató. 3. „Nemzeti dal”-t szavalja: Rákosi Zoltán IV. oszt. tanuló. 4. Felolvasást tart Teleky Ferencz, 5. Ének. 6. „Nagy idők” cz. költeményt szavalja Elekes Imre VI. oszt. tanuló. 7. „Szózat”. Éneklí: az if dalkar.

— **Új lap.** Segesvárt „Nagy-Küküllő” czímmel Nagy-Küküllővármegye közigazgatási, közgazdasági, közmívelődési és társadalmi érdekeit képviselő egyes tartalma hetilap indult meg.

— **Potsa-estély.** A háromszékvármegyei árvafiu-szeretetháznál létesítendő „Potsa-alap” javára 1899. évi márczius hó 18-án a sepsi-szentgyörgyi városház diszturmében táncvizsgálommal összekötött estély rendeztetik. Belépti díj: 1 forint; páholy 5 forint; karzati erkélyszék 80 forint; karzati ülőhely 50 forint; karzati állóhely 30 forint; tanulójegy 50 forint. kezdete 8 órakor.

Közönség köréből. *)

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Becses lapja közelebbi számában megjelent „Temetés pap nélkül” czímű napi hírt kegyes engedelmevel sietek helyre igazítani, mivel látom, hogy sokaknál hiányzik a jóakarát ez ügyet világosan feltüntetni.

Azon ezikk beküldője már előre is elárulta, hogy egy kissé tán be volt rugva, mivel Fel-Csernátomban nem Rákosi halt meg, hanem Bíró István 48-as nyugdíjas. Rákosi nevű csak ama temetés rendezője volt ki társaival Boga Imre kocsmárosnál közösen előre meghatározott program szerint, a belső személynézet megillető stólák elköltése mellett boros asztalhoz körül ülve tervezték ki gyönyörűen, hogy ilyen polgári világban, ha a bíró nem érkeznék nagy bajai miatt, talán a táblás is tennet mindent feltűnés nélkül, hát mikor a bíró, kocsmáros és stb. temet, kiből kitelt pap, kántor stb. mily remekül teljesítették programszerű funkciójukat. A bíró kellemes hangjával, a boltos kitűnő szókincslével s más sugó szerepével kérem könnyekre fakasztották a közönséget; a megsomorodott szívek, habár ilyent nem is láttak többet, mégis megelégedve távoztak, mondván: Nem is olyan csunya dolog ez a polgári világ, hál istennek pap nélkül is lehet temetni, hisz így fizetni nem kell. De jámbor atyafi nem gondolod, hogy az egyházi személyek járandósága adta meg e merész játékhöz a tervet s mikor ki volt kombinálva, mindenki önelégülten hangoztatta, mily remekül fogja szerepét teljesíteni. Sikerült is.

A pap csak akkor ijedt meg, mikor ért a temetőbe a főbíró ur 4 ökrös gyász-kocsija. Kiáltotta is a pap álljanak meg! álljanak meg! Sándor huzzad a harangot, mert hozzák! viszik! Álljanak meg! engem senki se hívott temetni, hisz én most is vártam az értesítést az indulásra.

A harangok szólni kezdtek a pap is ment gyors léptekkel, de mig fölkecsült, addig szándékosan, gyorsan végeztek, s a pap leforrázva, papi tekintélye megsértve a vallás lealacsonyítva, megfordult s haza ment, letette a leverendát s nyugodtan susogta igaz! polgári világ van. De tán tisztelt temetés rendező urak, a vallásnak is van még támasza s így kijátszani az emberek jóhiszeműségét, félre vezetni a békés természetű lakosokat nem szép, de azért engedem, hogy szálljon egy-egy korona fejükre, kik ily botrányt csináltak.

Nálunk csak a szegény harangozó van a legjobban megbotránkozva, mert a temetési költség elszámolódott s ő három napig huzta a harangot most nincs kitől kérni. T. Boga urnak azt ajánlom, hogy máskor több vizet öntsön a borba s tán a bíró ur többi 48-asaival ilyen kaliba nem fog történni.

A tekintetes szerkesztő urnak szíveségét megköszönve

alázatos szolgálja
Ó.

*) Ezen rovat alatt közérdekű felszólalások díjtalanul közölhetnek, azonban a felelősség a beküldőt illeti.

Hirdetések.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitós-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlitott faszékek és függöny-tartók, tükrök, tolelt-asztalok, lőszőr és tengerifü matraccok és sodronyágbetétek galvanizált sodronyból tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt. Összehajtható vas-ágyak 32 rugós matráczezal.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
(88 90—100)

Csakis ezen védjeggyel valódi. Utánzások miatt nagyon ügyeljünk a

SCHAFFER RÓZA névre.

Szépség gazdagság!

Szépség hatalom!

Ezt a legdrágább kincset megszerezhetni eddig csakis a

Mme Rosa Schaffer

szerb. kir. udv. és kamarai szállítónő
Bécs, I., Graben 14. által föltalált és használt szépítőkészerek által sikerült.

Törvényesen védve. Poudre ravissante es. és kir. kiz. szab. Minden hölgynek, ki egyszer próbálta, nélkülözhetetlen; a bőrt vakító fehérré varázsolja és pompás zománcza alatt a bőrkiütések anyajegyek és himlőhelyek is eltűnnek. — A ráncokat és redőket kisimítja, a káros szépítő szerek által kitért likacsokat összehuzza és az areznak üde, rózsás, fiatal színt kölcsönöz. Ez az egyetlen puder, melynek használata után mosakodni lehet, anélkül, hogy szenzációs hatása a bőrről eltűnnék. Egy doboz ára 2 frt 50 kr. és 1 forint 50 krajczár.

Crème ravissante évtizedekkel fiatalít, a bőrt ruganyosan és simán tartja, esténként minden hölgynek használnia kellene. Egy tévely 1 frt 50 kr.

Eau ravissante megőrzi a bőr üdeségét, erősíti és a legkitűnőbb, biztos hatású tolelt-viz. Egy üveg ára 2 frt 50 kr.

A Ravissante crème, puder és viz az 1897. évi párisi és londoni nemzetközi kiállításon nagy arany éremmel lett kitüntetve. Minden hölgynek, aki redőtlen, márványfehér homlokot akar, legjobban ajánlható a cs. kir. szab. homlokkötő darabonként 1 frt 50 krért és a „Savon-ravissante” kiváló szépségzsáppan olgyek és urak részére, darabonként 80 krért. Valamennyi készítményem sodálatos hatásáért teljes kezességet vállalok. Számtalan elismerő és öszönő irat betekinthető a legmagasabb körökből és csak diszkrezió miatt nem közölhetők.

Központi raktár: Rosa Schaffer, Bécs, I., Graben 14.
12 7—12)

Sz. 788. közig.

1899.

Hirdetmény.

Alatt irt hatóság közhirrre teszi, hogy Kézdivásárhely város 1899-ik évi pótköltségvetése mai naptól számítva 15 napi közzemlére a pénztárnoki irodában ki van téve.

K.-Vásárhelyt, 1899. március 8 án.

Bartók Károly,
polgármester

26 1—1.)

Van szerencsém b. tudomására hozni, hogy a helybeli piacon az eddig

TÖRÖK BÁLINT

ezége alatt 33 éven át jó hírnévben fennállott **vas-, fűszer-, gyarmatáru-, gazdasági vete-mény- és virágmag-üzletét** átvettem és azt

JANCSÓ F. LAJOS

törvényszékileg bejegyzett cég alatt tovább folytatom.

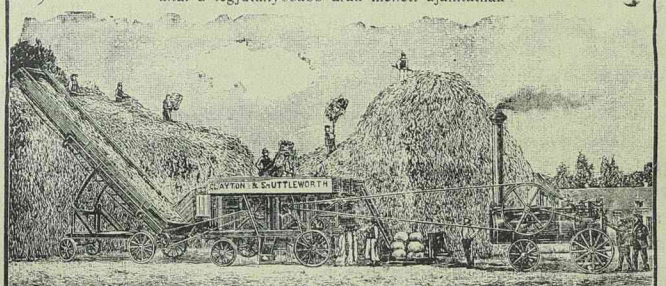
Hogy azonban igen tisztelt vevőim mindennemű szükségleteit kielégíthessem, megjegyzem, hogy áru-raktáram a szakba vágó cikkekkel a legdusabban oly módon van felszerelve és kibővíve, hogy a mai igényeknek a legkielégítőbb módon megfelelhettek.

Tisztelettel

Jancsó F. Lajos.

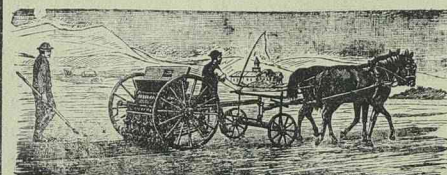
22

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek

21. egész 12 lóról, szalmakazalozók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egytetemes acél-ekék.

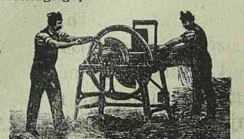
„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répavágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egytetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzék kiva-natra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb

locomobil- és cséplőgép-gyára.

BORT

asztali, pecsenye, csamege-bort, cognacot, kis üstös szilvóriumot, székely-fenyőpálinkát, eredeti tisztaságban, felelősség mellett nagyban és kicsiben, mérsékelt árban, ajánlunk.

— Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök. —

Székely-Keresztur, 1899. március hó.

Székely-Borkereskedés. Részvény-Társaság.

23 1—3

Ny. Ifj. Jancsó M.-nél K.-Vásárhelyt.